

**UCHWAŁA NR XXIII.405.2026
RADY GMINY OŻAROWICE**

z dnia 16 kwietnia 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarowice

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2025 r., poz. 1153) w związku z art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1691) oraz § 9 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 stycznia 2002 roku w sprawie organizacji i rozpatrywania skarg i wniosków (Dz. U. z 2002 r. Nr 5, poz. 46), po zapoznaniu się ze stanowiskiem Komisji Skarg, Wniosków i Petycji

**Rada Gminy Ożarowice
uchwała**

- § 1.** Uznać za bezzasadną skargę ..... na Wójta Gminy Ożarowice.
- § 2.** Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi.
- § 3.** Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega publikacji w Biuletynie Informacji Publicznej Gminy Ożarowice.

Przewodnicząca Rady Gminy
Ożarowice

mgr Anna Drużyńska

Uzasadnienie

W dniu 11 marca 2026 roku do Rady Gminy Ożarówice wpłynęła skarga ..... na Wójta Gminy Ożarówice w sprawie nieudostępnienia rejestru faktur za miesiąc wrzesień 2025 r.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji na posiedzeniu w dniu 7 kwietnia br. zapoznała się ze skargą oraz wyjaśnieniami Wójta Gminy Ożarówice.

Skarga przez w/w została złożona w tym samym zakresie w dniu 16 października 2025 roku. Rada Gminy Ożarówice rozpatrzyła przedmiotową skargę z dnia 16 października 2025 roku Uchwałą Nr XIX.331.2025 z dnia 27 listopada 2025 roku w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarówice.

Rozstrzygnięciem Nadzorczym znak NPII.4131.1.805.2025 z dnia 2 stycznia 2026 roku Wojewoda Śląski uchylił w całości w/w uchwałę stwierdzając i tu cyt.: „[...] Rada nie była właściwa do merytorycznego rozpatrzenia pisma ..... z dnia 16 października 2025 roku, bowiem pismo to należy zakwalifikować jako odwołanie od decyzji w sprawie odmowy udzielenia informacji publicznej, wydanej przez Wójta Gminy Ożarówice zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Tym samym Rada powinna była stwierdzić brak swojej właściwości w tym zakresie oraz jednocześnie przekazać pismo do Samorządowego Kolegium Odwoławczego. Zgodnie bowiem z art. 234 pkt 1 k.p.a.: w sprawie, w której toczy się postępowanie administracyjne, skarga złożona przez stronę podlega rozpatrzeniu w toku postępowania, zgodnie z przepisami kodeksu.”

W związku z tym Rada Gminy podjęła Uchwałę Nr XXI.372.2026 z dnia 29 stycznia 2026 roku w sprawie przekazania według właściwości pisma z dnia 16 października 2025 roku do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach.

Pismem z dnia 20 lutego 2026 roku (przekazanym do wiadomości Rady Gminy) SKO w Katowicach poinformowało o pozostawieniu pisma z dnia 16 października 2025 roku bez dalszego rozpatrzenia. SKO w Katowicach stwierdziło cyt.: „Zatem dokument elektroniczny (m.in. odwołanie) wniesionych w inny sposób niż za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej lub za pośrednictwem konta w systemie teleinformatycznym organu administracji publicznej nie może być uznawany za skutecznie złożone. Przesłanie podania (odwołania) do organu „zwykłym e-mailem”, tj. w inny sposób niż za pośrednictwem elektronicznej skrzynki podawczej, na dowolny adres elektroniczny nie jest tożsame ze złożeniem dokumentu na skrzynkę podawczą organu utworzoną na podstawie ustawy z dnia 17 lutego 2005r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2021r., poz. 2070).”

Pomimo zakończenia postępowania w tej sprawie skarżący ponownie złożył skargę w tym samym zakresie, podnosząc, że jest to skarga w trybie przepisów k.p.a.

Wójt Gminy wyjaśnił, że skarżący w złożonym wniosku o udostępnienie informacji publicznej w dniu 1 października 2025 roku, poprosił o Udostępnienie rejestru faktur, które wpłynęły do Urzędu Gminy Ożarówice w miesiącu wrześniu 2025 roku. Autor otrzymał odpowiedź na złożony wniosek pismem nr SG.1431.23.2025 z dnia 14 października 2025 r.

W ww. piśmie Wnioskodawca został poinformowany, że zakres przedmiotowego wniosku w warunkach tej konkretnej sprawy i okolicznościom jej towarzyszącym nie stanowi informacji publicznej, w rozumieniu Ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej (tj. Dz. U. z 2022 r., poz. 902), a stanowi w ręku wnioskodawcy narzędzie do nadużywania prawa do pozyskania takiej informacji.

W naszej ocenie graniczącej z pewnością przedmiotowy wniosek pochodzi od osoby notorycznie je składającej jako wnioskodawcy i to wyłącznie w celu zakłócenia funkcjonowania organów gminy.

Znaczna ilość wniosków wpływających do Urzędu Gminy pochodzi z różnych adresów e-milowych konfigurowanych w takich sposób przy użyciu środków komunikacji elektronicznej, które mylnie mogą sugerować, że pochodzą od innych osób. Liczba wniosków o dostępie do informacji publicznej w sposób wskazany w niniejszym piśmie nie może budzić wątpliwości, że składane są one z góry zaplanowanym celem, którym z całą pewnością nie jest konstytucyjne uprawnienie wskazane w art. 61 Konstytucji RP oraz w przepisach ustawy o dostępie do informacji publicznej. Powtarzalna częstotliwość składanych wniosków i sposób ich redagowania zawierające dość często insynuacje o nieuprawnionym wymiarze pod adresem Gminy Ożarówice jako organu i pracowników urzędu uzasadniają przyjętą argumentację, że ich autorem jest jedna i ta sama osoba.

Ze strony autora przedmiotowego wniosku podającego się za ..... jest to zamierzone działanie i wskazuje ono w jak rażący sposób sprzeczny z celami w/w ustawy, usiłuje się realizować motywacje ustawowe wywodzone z treści tego aktu prawnego.

Taki sposób wykorzystywania Ustawy o dostępie do informacji publicznej w celu zakłócania, dezorganizowania, poniżania, co nierzadko ma miejsce w treściach samych wniosków lub komentarzy do tych

wniosków, nie może stanowić ochrony prawnej wobec osoby, która w tak skrajny sposób posługuje się legalnym narzędziem prawnym do realizowania innych celów, niż założyła je ustawa o dostępie do informacji publicznej. Zgromadzone dokumentacje wnioskowe wywoływane aktywnością ww. dot. praktycznie wszystkich aspektów funkcjonowania gminy i kontynuowane są następnie poprzez formułowanie skarg i wniosków do różnych organów administracji publicznej, stanowiąc w ten sposób wciąganie organów gminy w procedury skargowe z przyczyn przywołanych powyżej.

Pogląd wyrażony powyżej nie jest odosobniony i nie stanowi jednocześnie próby uniemożliwienia dostępu do informacji publicznej, ale jest konsekwencją sklasyfikowanych negatywnie zachowań wnioskodawcy, ukierunkowanych na nękanie, dezorganizację a tym samym zakłócenia normalnego funkcjonowania organów gminy i realizację przez ten organ zadań statutowych, wynikających z wielu przepisów ustawowych dot. funkcjonowania organów samorządu gminy.

Dostrzegło to również Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, które w swoich decyzjach (między innymi: Nr SKO.IP/41.11/10/2023/1390 z dnia 31.01.2023 r.; Nr SKO.IP/41.11/12/2023/1754 z dnia 01.02.2023 r.; Nr SKO.IP/41.11/14/2023/2219 z dnia 06.02.2023 r.; Nr SKO.IP/41.11/15/2023/3070 z dnia 13.02.2023 r.; Nr SKO.IP/41.11/22/2023/3828 z dnia 20.02.2023 r.; Nr SKO. IP/41.11/ 24/2023/4893 z dnia 01.03.2023 r.; Nr SKO. IP/41.11/32/2023/5995 z dnia 20.03.2023 r.; Nr SKO. IP/41.11/34/2023/6312 z dnia 20.03.2023 r. Nr SKO. IP/41.11/36/2023/7167 z dnia 27.03.2023 r.) zawarło pogląd popierając linię orzecniczą sądów administracyjnych, które wskazują że w takich przypadkach jak opisane powyżej można nie kwalifikować wniosku jako dostępu do informacji publicznej i tak „wskazuje się, że konstrukcja nadużycia prawa do informacji publicznej pojawia się w kontekście: 1. Wykorzystywania prawa do informacji w celu zakłócenia funkcjonowania organów administracji (co do swoistego pieniacтва z wykorzystaniem prawa do informacji); 2. Wykorzystania do celów gospodarczych, zawodowych lub na potrzeby prowadzenia indywidualnych sporów prawnych; 3. Wykorzystania dla szykanowania osób piastujących funkcje publiczne, do pozyskiwania informacji o osobach nie w celu społecznej kontroli, lecz dla prowadzenia sporów osobistych, zaspokajania prywatnych animozji (por. wyrok WSA w Krakowie z dnia 28 stycznia 2020 r. sygn. akt II SAB/Kr 481/19 oraz wyroki NSA z dnia 7 października 2021 r. sygn. akt III OSK 3900/21 i z dnia 5 kwietnia 2022 r. sygn. Akt III OSK 4448/21) i uznaje się, że możliwe jest tamowanie dostępu do informacji poprzez kwalifikowanie jej jako informacji niepublicznej”. Organ wykonawczy gminy podziela w tym kontekście poglądy wyrażone w tym zakresie przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, zawarte w ww. decyzji wraz ze wskazanymi wyrokami sądów w tym zakresie.

Absolutnie negatywnie należy ocenić z premedytacją stosowaną taktykę, polegającą na składaniu przez tę samą osobę wniosków z wykorzystaniem w/w ustawy o dostępie do informacji publicznej posługującą się różnymi adresami e-mailowymi.

Taktyka ta ma stworzyć przekonanie o składaniu tychże wniosków przez różne osoby. Tymczasem utrwalona w/w praktyka stosowana od wielu lat, przy jednoczesnym stosowaniu agresywnego języka i ośmieszających sformułowań nierzadko naruszających dobre imię organów i pracowników wskazuje, że ten utarty schemat powiela ta sama osoba.

Kwestie nadużywania praw do informacji publicznej przedstawił również NSA w Warszawie w Wyroku z dnia 9 listopada 2021 r. sygn. III OSK 3907/21, stwierdził w nim między innymi, że wykorzystywanie rozwiązań ustawowych do zakłócenia funkcjonowania organów administracji określa się mianem dążenia do „udręczenia” podmiotu zobowiązanego do udostępnienia informacji. Udostępnienie informacji publicznej zawsze bowiem wiąże się z zaangażowaniem personelu urzędniczego i określonych środków technicznych. Związane z tym obowiązki administracji nie są wobec tego obojętne dla efektywności wykonywania innych zadań publicznych. Nadużywanie prawa do informacji może zakłócić funkcjonowanie urzędu i zmniejszyć efektywność jego działania w zakresie wykonywania powierzonych mu ustawowych zadań w tym zakresie poprzez udostępnianie informacji innym podmiotom. Ponadto Sąd stwierdził, że takie postępowanie mające cechy nadużycia prawa do informacji nie może być zaakceptowane i zasługiwać na ochronę prawną ze strony Sądu, tym bardziej jeżeli prowadzi do zagrożenia konstytucyjnego prawa dostępu do informacji tych osób, które chcą go realizować, zgodnie z jego istotą.

Wskazane nadużycie absorbuje bowiem organ, jego siłę i środki, w tym osobowe, co może opóźnić realizację wniosków nie stanowiących nadużycie prawa i zakłócać funkcjonowanie urzędu. W takich okolicznościach stosownie do stanowiska tego Sądu, żądana informacja nie musi zostać udostępniona.

Z przedstawionych okoliczności prawnie uzasadnionych przytoczonym orzecnictwem oraz dowodom odpowiadającym stanowi faktycznemu, niniejsze stanowisko było merytorycznie uzasadnione.

Należy zauważyć w sposób nie budzący wątpliwości, że określenie autora wniosku jako ..... jest celowym zabiegiem o charakterze dezinformacji poprzez stworzenie mylnego przekonania, że liczne pisma formułowane jako skargi, wnioski pochodzą od wielu osób. Tymczasem jest to skoordynowana i zaplanowana od wielu lat kampania nękania, dezorganizowania i udręczania organów gminy przez tego samego mieszkańca, praktykującego ten sposób działania od wielu lat.

Ponadto Rada Gminy zauważa, że użycie przez skarżącego z premedytacją instytucji skargi na już uprzednio rozpatrzoną jego skargę, w tym samym zakresie, wpisuje się w jego autorski projekt motywowany złymi intencjami sprowadzającymi się wprost do tezy, że skargę w trybie art. 227 k.p.a. traktuje on jako narzędzie do walki z organami gminy o czym świadczy daleko idąca uporczywość jego zachowania i to pomimo wielu ocen jego skarg kierowanych do Rady Gminy, a także Wojewody Śląskiego jako skarg bezzasadnych. Jest to zatem przykład ewidentnego nadużycia prawa.

Biorąc pod uwagę powyższe Rada Gminy uznaje skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Na podstawie art. 229 pkt. 3 w zw z art. 238 § 1 kpa przesłać Skarżącemu uchwałę w sprawie rozpatrzenia skargi na Wójta Gminy Ożarówice.

Jednocześnie stosownie do treści art. 239 kpa informuję się, że w przypadku gdy skarga w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadomienia skarżącego.